

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F. S.**, nar. X., bytom M., Č., *zastúpený Mgr. J. N., bytom N., Č.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Krajský dopravný inšpektorát**, Jilemnického č. 1, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného – bloku evid. č. AB 344466 zo dňa 10.07.2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/42/2010-36 zo dňa 05.04.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/42/2010-36 zo dňa 5. apríla 2011 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom, uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia, zamietol podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného – bloku na pokutu nezaplatenú na mieste evid. č. AB 344466 zo dňa 10.07.2010, ktorým bola žalobcovi uložená bloková pokuta vo výške 1.655,- Eur za skutok spáchaný zavineným konaním – jazdou bez úhrady mýta, čím sa dopustil priestupku podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 25/2007 Z.z. o elektronickom výbere mýta za užívanie vymedzených úsekov pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o elektronickom výbere mýta“).

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že sa stotožnil so zistením žalovaného, že žalobca sa dňa 10.07.2010 dopustil priestupku na úseku mýta podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona o elektronickom výbere mýta za čo mu bola uložená pokuta podľa § 8 ods. 2 zákona o elektronickom výbere mýta.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odvolaní uviedol, že sa domnieva, že sa žiadneho priestupku v diaľničnej doprave nedopustil, pretože svoje povinnosti platiteľa mýta splnil a to, že nové zariadenie palubnej jednotky nebolo funkčné, že pri zapojení neindikovalo žiadnu vadu a že v priebehu jazdy neodpočítavalo zo zakúpeného kreditu mýtné poplatky priebežne nemožno klásť za vinu vodičovi.

Žalobca ďalej uviedol, že jeho súhlas s uznaním priestupku a uložením pokuty bol viac-menej vynútený zo strany kontrolného orgánu Policajného zboru, ktorý sa odmietal zaoberať otázkou funkčnosti palubnej jednotky a žalobcovi povedal, že ak neuzná zodpovednosť za priestupok, bude jeho kamión zbavený registračných značiek a bude odstavený až do doby vyriešenia prípadu. Uznanie priestupku žalobcom tak bolo vykonané pod nátlakom, v tiesni a nemožno ho preto pokladať za slobodný prejav vôle žalobcu. Orgán Policajného zboru ďalej žalobcu informoval, že ak s takto udelenou pokutou nesúhlasí, môže podať opravný prostriedok následne písomne. Žalobca tak súhlasil s tým, že pokutu zaplatí s odkladom a až následne zistil, že proti pokute uloženej v blokovom konaní nie je opravný prostriedok a že o tejto eventualite bol orgánom Policajného zboru informovaný mylne. Žalobcovi bol navyše zadržaný vodičský preukaz, čím mu bolo v podstate zabránené vykonávať jeho pracovnú činnosť, keďže žalobca je profesionálnym vodičom a vrátenie vodičského preukazu je zo strany žalovaného podmienené úhradou uloženej blokovej pokuty.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu vyjadril prípisom zo dňa 14.06.2011, v ktorom uviedol, že námietky žalobcu považuje za účelové a pre samotné posúdenie zodpovednosti zo spáchania priestupku za irelevantné. Tieto námietky mohol žalobca uplatniť v sporovom prvostupňovom konaní, v ktorom sa zisťoval skutkový stav vecí. Navyše v zázname o kontrole, spísaným osobou poverenou kontrolou mýta, bolo uvedené, že kontrolované vozidlo malo palubnú jednotku vypnutú a nie nefunkčnú.

Za vierohodné nepovažoval ani tvrdenia žalobcu, že uznanie zodpovednosti za priestupok bolo vynútené zo strany hliadky mýtnej polície. Žalobca mal možnosť odmietnuť uznať zodpovednosť zo spáchania priestupku a v takej situácii sa k sankcii priamo na mieste neprístupuje, ale skutok sa prejedná v správnom konaní na základe oznámenia hliadky.

Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol žalovaný, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c O. s. p., § 10 ods. 2 O. s. p.) po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktorú mu predchádzalo, dospel jednomyselne k záveru, že rozsudok krajského súdu bolo potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmavajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 až 3 O. s. p. sa podľa ustanovení druhej hlavy postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 84 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), možno za priestupok uložiť pokutu v blokovom konaní, ak je spoľahlivo zistený, nestačí dohovárание a obvinený z priestupku je ochotný pokutu (§ 13 ods. 2) zaplatiť (ods. 1). Proti uloženiu pokuty v blokovom konaní sa nemožno odvolať (ods. 2).

Podľa § 85 ods. 4 veta druhá zákona o priestupkoch sa na pokutových blokoch vyznačia údaje o tom, komu, kedy a za aký priestupok bola pokuta v blokovom konaní uložená.

Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia, ktorým mu bola dňa 10.07.2010 uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 1.655,- Eur. Pokutový blok bol riadne vypísaný podľa predtlaču, zaevidovaný a obsahuje všetky údaje vyžadované § 85 ods. 4 zákona o priestupkoch.

V preskúmvanej veci považoval odvolací súd za potrebné vyriešiť v prvom rade otázku, či rozhodnutie o pokute, vydané v skrátanom blokovom konaní v zmysle § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch, môže byť predmetom preskúmvacieho súdneho konania.

Je nepochybné, že uloženie pokuty v blokovom konaní je individuálnym správnym aktom, vydaným príslušným správnym orgánom, ktorým dochádza k zásahu do práv a povinností dotknutého priestupcu. V tejto súvislosti bolo potrebné pripomenúť, že jednou z podmienok prípustnosti vydania rozhodnutia v blokovom konaní podľa § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch je skutočnosť, že je ochotný pokutu zaplatiť a ďalšou podmienkou, ktorá musí byť kumulatívne splnená, je, že priestupok bol spoľahlivo zistený. V prípade, ak by priestupca nepovažoval priestupok za spoľahlivo zistený, prípadne by z iného dôvodu nebol ochotný pokutu zaplatiť, nasledovalo by riadne priestupkové konanie, ktorého súčasťou by bolo aj dokazovanie. Začatím takéhoto správneho priestupkového konania teda fakticky disponuje osoba, ktorá sa mala priestupku dopustiť. **Priestupca teda buď považuje priestupok za spoľahlivo zistený, nechce sa ďalšiemu konaniu podrobiť a súhlasí so sankciou uloženou v blokovom konaní alebo priestupok nemá za preukázaný, nesúhlasí so zaplatením pokuty a využije svoje právo na začatie správneho konania o priestupku. V predmetnej právnej veci však žalobca svoje právo nevyužil.**

Zmyslom prieskumu správnych rozhodnutí v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany tam, kde osoby, ktoré tvrdia, že boli na svojich právach ukrátené rozhodnutím a postupom správneho orgánu, sa ochrany týchto svojich práv nedomohli v konaní pred správnym orgánom, hoci sa o to pokúsili využitím dostupných prostriedkov. V predmetnej veci však žalobca nepožadoval, aby s ním bolo vedené riadne konanie o priestupku, ktoré by bolo správnym konaním v prvom stupni a proti ktorému by boli prípustné opravné prostriedky v zmysle zákona, ale sa uspokojil s ukončením veci v blokovom konaní, teda nevyužil opravné prostriedky v správnom konaní, ktoré zákon pripúšťa a preto sa žalobca teraz nemôže úspešne domáhať súdnej ochrany. Pri použití opačného výkladu prieskumu správnych rozhodnutí, vydaných

v blokovom konaní, by totiž súd namiesto činnosti prieskumnej vykonával sám činnosť, ktorú by inak mal uskutočňovať správny orgán, ak by priestupca takéto konanie svojim nesúhlasom s uložením pokuty v blokovom konaní vyvolal.

Nebolo preto rozhodujúce, že proti uloženiu pokuty v blokovom konaní nie sú prípustné opravné prostriedky podľa § 84 ods. 2 zákona o priestupkoch; rozhodujúcou bola skutočnosť, že žalobca nevyužil opravné prostriedky v konaní o priestupku, ktoré mohol vyvolať. Nebolo možné preto konštatovať, že žalobca vyčerpal všetky právnymi predpismi prípustné opravné prostriedky v správnom konaní a preto sa žalobca nemôže teraz domáhať súdneho prieskumu ním napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 247 ods. 2 O. s. p. je pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní predpokladom postupu podľa druhej hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v zmysle citovaného ustanovenia hovoriť o vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ak žaloba smeruje proti rozhodnutiu vydanému v blokovom konaní podľa § 84 a nasl. zákona o priestupkoch v dôsledku súhlasu účastníka a jeho vedomého rozhodnutia, že priestupok nebude prejednávaný v následnom konaní pred správnym orgánom, ktorého predmetom by bolo skutkové i právne posúdenie jeho konania, preto, ak takýto predpoklad pre postup súdu chýba, je potrebné konanie zastaviť v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 O. s. p.

Podľa § 250d ods. 3 O. s. p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Podľa § 250ja ods. 3 O. s. p. ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona.

Podľa § 221 ods. 1 písm. a) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

Podľa § 221 ods. 2 O. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Na základe vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v predmetnej veci boli dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu č. k. 13S/42/2010-36 zo dňa 05.04.2011 zrušiť a konanie s poukazom na § 250d ods. 3 O. s. p. zastaviť (§ 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. a) a ods. 2 O. s. p.).

Takýto postup neodporuje ani čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí, týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Ostatnými námietkami, uvedenými žalobcom v podanom odvolaní, ktoré sa týkali blokového konania, sa vzhľadom k vyššie uvedenému záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia, vydaného v blokovom konaní, odvolací súd nezaoberal.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. a v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, keďže konanie bolo zastavené.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2011

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková